

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 105

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072

Điện Thoại: 713-922-5638 ** Email: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 9 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

(quá vãng)

Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đát

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Anh Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Ngô Khương An

(Kiêm nhiệm tạm thời)

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân: 281- 261- 5844

Thư từ, chi phiếu xin ghi:

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

điện thoại: 713-922-5638

datlam1951@yahoo.com

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Liên tiếp trong những tháng vừa qua, chúng tôi đã đón nhận được những bài văn thơ của quý vị gửi về đóng góp vào Đặc San Xuân Quý Tỵ 2013; ban biên tập cũng đang lo dần việc trình bày.

Xin thông báo hạn chót nhận bài là vào cuối tháng Mười Một, để chúng tôi có đủ thời giờ in ấn và phát hành đặc san trước ngày Tết Nguyên Đán ngày Chủ Nhật, 10 tháng Hai 2013, Dương Lịch.

Ngày Chủ Nhật 12 tháng 8 năm 2012, Ban Chấp Hành có buổi họp thường niên tại trụ sở Hội để bàn thảo và đã thông qua nhiều việc liên quan đến sinh hoạt Hội, chúng tôi xin được đăng tải nội dung hai phần việc chính sau đây.

Thứ nhất, theo tinh thần buổi họp thì kể từ tháng Mười, 2012, chúng tôi chỉ gửi Bảng Tin Hằng Tháng, Đặc San Xuân 2013, Sách Biên Khảo, DVD Ngày Lễ Vía Đức Ông..... đến hội viên thường dỗi sinh hoạt Hội và lo lắng trợ giúp tinh thần cũng như vật chất.

Thứ hai, theo đa số thành viên trong Ban Chấp Hành đồng thuận, bắt đầu ngày 15 tháng Hai năm 2013, Dương Lịch, Hội sẽ đón nhận những đơn xin ứng cử Tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên 2013-2016, và thời hạn chót là ngày 15 tháng Ba, 2013. Thông báo về lịch trình bầu cử sẽ được đăng trên những bảng tin số tới.

Thưa Quý Vị,

Hơn mười năm, Hội đã vượt qua một đoạn đường khá dài để hôm nay trên đà sinh hoạt vững mạnh, Hội kêu gọi Quý Vị luôn cùng sát cánh chung lo giúp đỡ, xây dựng công việc bảo lưu và phát triển văn hoá tinh nhà Biên Hoà.

Trân trọng kính chào.

*****

DANH SÁCH ĐỒNG HƯƠNG VÀ THÂN HỮU ỦNG HỘ HỘI

Quỹ Hội: Thy Tài & Nguyễn Nhật tân (Australia) \$200, Lê Đình Lộc & Dung (VA) \$118.84, Trang Liệt Tường (CA) \$100, Diệp Kỳ Quang (TX) \$50, Huỳnh Văn Nhuận (PA) \$30, Huỳnh Văn Hiền (TX) \$30, Trần Thị An (NC) \$20, Nguyễn Văn Đáng (NC) \$50, Trần Kim Bài (VA) \$192.42, Lê Ngọc Sâm (VA) \$30, Phạm Quốc Bửu (CA) \$50, Lê Minh Quang & Hiền (TX) \$92.42, Hà Đăng Lành (MD) \$20, Nguyễn Tấn Thanh (CA) \$20.

Đặc San Xuân 2013: Bác Sĩ Hồ Tường Vi (TX) \$100. **Sách Cù Lao Phố:** Nguyễn Thị Xuân Yên (NC) \$20. **Lễ Vía Đức Ông:** Lê Đình Lộc & Dung (VA) \$118.84.

NHÀ CỔ ÔNG TỐNG ĐÌNH ĐÊ (MỘT ĐÊ)

Lương Văn Tân

Nằm trên đoạn đường lộ, chạy dọc trong khu vực từ Chùa Đại Giác đến Chợ Mới. Ngôi nhà cổ này bên ngoài có dáng dấp mới mẻ qua giàn mặt tiền làm bằng đá rửa có vẻ nặng nề, song đây lại là ngôi nhà cổ có kiến trúc độc đáo khá hiếm hoi còn sót lại ở vùng Cù Lao Phố này. Tuy đã dần bị sửa chữa cách tân nhưng một số chi tiết chạm khắc tinh tế vẫn còn đó, giúp chúng ta có thể phần nào hình dung được vẻ tráng lệ của ngôi nhà thuở nào. Tiếp xúc với chủ nhân đời thứ tư của ngôi nhà, bà Mai nay đã ngoài thất tuần cũng phần nào hiểu rõ được nề nếp của gia đình bà, một gia đình tri thức cuối Thế Kỷ XX.

Kiến trúc ngôi nhà xây theo kiểu nhà độc ngựa, gồm ba gian hai chái, mái lợp ngói âm dương. Ngôi nhà được xây dựng năm 1916 do ông Tống Đình Huê, mời các ê-kíp thợ ở miền Trung và ở Lái Thiêu về làm ròng rã trong hơn một năm mới hoàn thành. Nhà sử dụng các loại danh mộc như Gõ Đen (gỗ mật), Gõ Dầu... trải qua thời gian gần 100 năm vẫn không có mối mọt làm suy yếu. Thuở ban đầu nhà xây dựng bằng vách cây (vách tấp), nền lát gạch tàu đỏ, qua nhiều đợt trùng tu, sửa chữa cấu trúc nhà vẫn không thay đổi nhưng có phần khác đi với nguyên bản của nó. Vị chủ nhân xây dựng ngôi nhà này là ông Tống Đình Huê làm Phó Tổng thời Pháp Thuộc, ông Huê tên thật là Nguyễn Hữu Chí, do ông Tống Đình Dục là người họ Tống Đình nhưng không có con trai nối dõi nên nhận ông Chí về làm con và đổi tên Tống Đình Huê để nối dõi tông đường họ Tống. Ông Huê sinh được nhiều con trai trong đó có ông Tống Đình Đê, người thừa hưởng nhà từ đường, thuở trước ông Đê làm quan một cho Pháp, một thời gia đình họ Tống Đình được xem là dòng họ quyền quý ở đất Cù Lao. Sự danh tiếng đó do chức tước của ông Đê mang lại nên người dân quen gọi là nhà cổ ông Một Đê, được xem là tiếng gọi kính cẩn đối với một gia đình danh giá.

Lần trùng tu thứ nhất vào năm 1952, Nhâm Thìn, sau trận mưa lụt lịch sử, ngôi nhà cổ này được ông Tống Đình Đê đứng ra lo sửa chữa. Do ngâm nhiều ngày trong nước mà các vách ván bị hư hại cũng như nền gạch cũng bị lở nhiều nơi. Toàn bộ vách tấp đã được thay thế bằng tường gạch và mặt tiền nhà cũng thay đổi theo kiến trúc tân thời bởi phần thảo bực phía trước. Nền gạch tàu được thay toàn bộ bằng gạch bông trắng đỏ. Đến năm 1992, ngôi nhà lại được trùng tu lần thứ hai do một số cây rui và mè trên mái ngói bị nứt và hư hại nhiều do thời gian, lần trùng tu này do bà Tống Thị Hải con gái thứ bảy của ông Đê đứng ra sửa chữa. Các giàn cửa ghép hai được tháo dỡ và thay bằng cửa hai cánh và cửa sổ song sắt, mặt tiền nhà được xây dựng kiểu khác bằng đá rửa. Lần trùng tu gần đây nhất là vào năm 2008 được con cháu đời thứ năm của ông Huê sửa chữa, nền được lát gạch bằng đá hoa cương, lưng tường được ốp gạch men và sơn nước các mảng tường cũ, mặt tiền cũng sơn màu mới. Qua hơn ba lần trùng tu ngôi nhà dần có diện mạo khác với nguyên bản và mất đi dáng vẻ cổ xưa thuở nào. Song một số nét chính của ngôi nhà vẫn còn được giữ lại như bệ bàn ghế cổ, bàn thờ và đặc biệt là bộ bao lam được chạm khắc tinh tế, đây được xem như những tác phẩm nghệ thuật của cách tạo tác ba lớp trên gỗ. Có thể nói bộ bao lam trong ngôi nhà cổ này được xem như độc đáo nhất trong những ngôi nhà cổ ở Cù Lao Phố. Trải bao thăng trầm biến cố của thời gian, nhưng đồ dùng trong gia đình cũng dần thất lạc chỉ còn sót lại một số vật dụng cổ xưa như chiếc bàn thờ, lư đồng, liên thờ... như phần nào giúp con cháu có thể hình dung về đời sống của ông bà, tổ tiên ngày trước.

Nghe kể lại, khi xưa bên trong nội thất của ngôi nhà có rất nhiều đồ đạc quý giá, hai bên gian tả và hữu bày trí hai bộ bàn dài thường gọi là bàn mười một chân, chạm khắc và cẩn ốc xà cừ rất tinh xảo, phía trước mỗi bàn dài có một bộ bàn tròn cẩn chạm gù lá với bốn ghế tựa, chính giữa nhà là bộ salon. Hai bên chái đặt hai bộ ván gõ dày và to, nghe kể lại phải tám người thanh niên khoẻ mạnh mới khiêng nổi một tấm ván, sau này bộ ván được xẻ ra và đóng hai bộ đi-văng chân quỳ. Bên trong là ba bộ bàn thờ bốn chân khảm ốc xà cừ ánh màu ngũ sắc, bàn thờ chính được khảm số 1916 là năm xây dựng nhà, đó cũng là thói quen đánh dấu thời điểm xây dựng nhà của người xưa. Bàn thờ bên trái thờ nội tổ, bàn thờ bên phải thờ ngoại tổ, bàn thờ chính diện thờ gia thần và trên trang cao thờ Phật. Bên trên trang thờ còn có các ấn triện và binh khí, đây được xem như những vật gia bảo của dòng họ Tống Đình được truyền lại qua nhiều đời.

Hiện nay, khi bước vào ngôi nhà này với không khí mang dáng dấp tân thời, pha lẫn chút cổ điển có thể mang lại một cảm giác khác lạ. Tuy nhiên khi bước vào ngôi nhà không khí tràn ngập ánh sáng dù ở thời điểm nào trong ngày, làm cho không gian trở nên dễ chịu hơn và bớt choáng ngợp trước các dãy cột to bề thế. Nét độc đáo làm ngôi nhà cổ đã bị tân kỳ hoá này đặc biệt hơn các ngôi nhà cổ khác là do hàng bao lam ở dãy cột chính nâng đỡ mái ngói, hàng bao lam được chia làm hai phần, phần trên áp sát nóc là phong chấn, phần dưới là cửa võng. Bởi kết cấu hàng cột độc ngựa cao to nên bộ bao lam có vẻ uy nghi và bề thế khiến người thường lầm phải ngược nhìn thán phục. Sự độc đáo còn thể hiện bởi thể thức chập lộng ba lớp trên bao lam cửa võng tạo sự sống động cho các đề tài chạm khắc.

Các đề tài chạm khắc trên bao lam như tùng lộc, mai hạc là những chủ đề phúc lộc thọ sung túc, các nghệ nhân xưa còn táo bạo sáng tác các loại trái cây đặc sản dân dã như mần cầu, lựu... tạo nên những nét riêng khác biệt và những điểm nhấn đặc sắc. Điều đáng chú ý nhất trong bộ bao lam là cách phân chia đối xứng trong từng ô học, tiết giảm những sự rườm rà của các chi tiết bằng các con tiện, hay ô vuông, song song đó các đề tài chạm khắc được tạo tác theo lối tả thực, tạo mẩn khối làm cho bộ bao lam có hồn hơn khi bên trong nó lại là ba gian thờ tự rất trang trọng. Ở hai bộ bao lam ở gian bên, được thêm thắt các đề tài mới như hoa hồng, bướm... được các điêu khắc gia vận dụng như một sự du nhập của các nền văn hoá phương Tây đầu Thế Kỷ XX. Tất cả tạo nên sự sống động, phong phú trong lối trang trí nội thất của ngôi nhà, tuy vậy cũng có thể cho thấy được tính mỹ thuật của người xưa rất cao.

Những tưởng bộ bao lam nặng nề này mặt sau là những mảng gỗ thô kết để chịu nâng đỡ, song thật bất ngờ mặt sau của ba bộ bao lam chập lộng ba lớp này là những lớp lộng hình tổ ong, rất mảnh, tưởng chừng sắp nứt tét ra nhưng khi tận tay chạm vào mới cảm nhận được sự chắc chắn trong các nét đục, đẽo của bộ bao lam này. Với tuyệt tác này, có thể nói ngôi nhà hãnh diện đứng vào hàng những tác phẩm độc đáo của nhà cổ miền Nam bởi bộ bao lam này theo so sánh thiên cận của bản thân tôi, có thể sánh ngang với bộ bao lam ở nhà cổ Hộ Dương - Bình Thủy - Cần Thơ. Ngoài bộ bao lam đặc biệt của ngôi nhà, các vì kèo và đầu hồi cũng được chạm khắc tinh tế, không bỏ sót chi tiết nào, những vì kèo khoẻ khoắn tưởng chừng thô kệch, qua các đường chỉ và học chập chìm, các điêu khắc gia đã biến tấu những vì kèo thành các tác phẩm mang tính mỹ thuật, làm đẹp thêm cho ngôi nhà.

Ngoài ngôi nhà từ đường ba gian hai chái, khuôn viên nhà cổ Một Đê còn có một cầu nối với ngôi nhà sau được xây dựng kiểu Pháp rất đẹp, có cả một sân vườn phía sau, tiếc thay ngôi nhà này bây giờ đã thuộc quyền sở hữu khác, làm diện tích khuôn viên ngôi nhà cũng bị thu hẹp lại có phần chật chội hơn. Lại thêm phần sân trước của ngôi nhà cổ được cải tạo để cho thuê mặt bằng làm quán xá, ngôi nhà đã không còn hướng mặt ra lộ nữa mà nép sau những dãy nhà tôn phá vỡ không gian vốn có của nó. Người đi qua lại ít ai có thể nhìn thấy được ngôi nhà cổ này. Điều đáng tiếc hơn, qua nhiều lần sửa chữa, nét cổ xưa của ngôi nhà dần mất đi pha trộn nét hiện đại một cách gượng ép. Đó cũng là số phận chung của những ngôi nhà cổ ở Cù Lao, bởi thiếu sự quan tâm đúng mức của con người và ý thức bảo giữ những giá trị văn hoá tinh hoa ấy.

Đứng giữa ngôi nhà lòng tôi nao nao mường tượng đến diện mạo của ngôi nhà trong quá khứ qua các bức ảnh đen trắng, thầm mong một ngày sẽ có những đợt trùng tu đúng mức để ngôi nhà trở về với nét nguyên bản của nó. Từ đó có thể lưu giữ những giá trị văn hoá này được lâu hơn cho hậu thế, đưa sự phát triển văn hoá của vùng đất Cù Lao lên các tầm cao mới, là một địa danh về văn hoá - lịch sử của những cư dân đầu tiên khẩn hoang miền đất của Đàng Trong.

Vu Lan Nhớ Mẹ
(Kiều Oanh tặng Mẹ đã mất 2 mùa Vu Lan)

Mắt lệ rung rung nhớ Mẹ nhiều
Hai năm hương khói biết bao nhiêu
Vu Lan nhớ Mẹ giờ xa khuất
Gửi vạn cánh hồng đến Mẹ yêu
Mẹ ơi! Lòng con bao xót xa
Nhớ về Từ Mẫu những năm qua
Hao mòn sức lực vì con trẻ
Gánh vác chăm lo một mái nhà
Mẹ đã một mình trĩu nặng vai
Thân cò chịu chắt đấm con côi
Vùng Đông lổ dạng, con còn ngủ
Mẹ đã bôn ba đến chợ rồi
Tan chợ, Mẹ về với các con
Nào quả, nào bánh thật là ngon
Mẹ chia đây đủ cho năm đứa
Riêng Mẹ nhâm nhi miếng bánh còn

Tất tưởi vội vàng buổi chợ trưa
Gánh hàng ra chợ kịp người mua
Kẻ qua, người lại cho mau hết
Cực khổ, gian nan nắng lẫn mưa...
Cứ thế thời gian vận nổi trôi
Các con khôn lớn đã nên người
Công thành, danh toại nhờ ơn Mẹ
Nhưng lại không còn Mẹ nữa rồi!
Tháng Bảy ngày Rằm Lễ Mẹ Cha
Vu Lan tưởng niệm chút hương hoa
Dâng lên kính nguyện ơn cha mẹ
Tiên cảnh nghìn thu khói nhật nhòa
Áo lụa cài lên hoa trắng tinh
Tưởng về cha mẹ nghĩa sinh thành
Công ơn dưỡng dục như Trời Biển
Chẳng biết làm sao để đáp đền....

*****

Bưởi Ngọt

Đồng Nai gạo trắng nước trong
Biên Hoà bưởi ngọt trái ngon cây lành
Quê hương một dãy trời xanh
Bao nhiêu cảnh đẹp dân tình ấm êm
Dòng sông nước chảy lặng yên
Bửu Long thắng cảnh gập gềnh sóng đưa
Biên Hùng rạp hát bốn mùa
Tân Mai, Tân Hiệp chẳng thua nơi nào
Qua Cù Loa Phố bắt cầu
Cầu có bốn nhịp ghi sâu lòng người
Hơn trăm năm lẻ có thừa
Đứng che bóng mát hàng dừa ven sông
Nước trong lặng lẽ xuôi dòng
Cá tôm tươi sống, nuôi dân bốn mùa
Trị An thác đẹp nên thơ
Trăng thanh gió mát thả thờ bóng ai
Từ xưa cho đến ngày nay
Quê hương tươi đẹp chờ ngày đón ta
Sóng xô vỗ nhẹ bờ xa
Biên Hoà muôn thuở chẳng nhòa trong tim.

Nhớ Hè Xưa!

Nắng nóng bức làm cỏ khô cành úa
Hè đã về trong rộn rã tiếng ve
Sân trường đầy phượng đỏ sắc màu khoe
Mùa học dứt, thầy trò chia muôn ngã
Rời những tháng nghỉ hè trong thư thả
Sân trường buồn vì vắng bóng học trò
Trường rêu phong, sân đầy lá vàng khô
Sao quýt luyên những giờ nơi lớp cũ
Phân với bảng cùng chung số phận
Lớp vắng hoe không một bóng ra vào
Trường vắng vẻ tiếng ve sầu ru ngủ
Trông u buồn như đến chốn hoang vu?
Nhớ khi xưa, trong những ngày tháng cũ
Ngày khai trường rộn rã tiếng cười vui
Học trò mới, vài bạn bè cũng mới
Bắt tay nhau trong tiếng nói tiếng cười
Nay tha phương nơi xứ lạ quê người
Cũng Hè về, cũng hoa phượng xinh tươi
Tình lưu luyến không còn trông thấy nữa
Ôi! Hè xưa sao ta buồn tiếc nuối!!

Thiên Ân - Trần Thị An (North Carolina. USA)

Thiên Ân - Trần Thị An (North Carolina.

*****

TÌM ÂN NHÂN: Tôi tên là Tống Nguyệt Ái, hiện sống tại Italy, muốn tìm chị bạn tên Chiêm Hoàng (tên ngoài thường gọi là Linh). Trước 1975, chị Linh làm việc cho một văn phòng Kế Toán ở xa lộ Đại Hàn (Biên Hoà), địa chỉ nhà số 29/.. đường Âu Dương Lân, Quận 8, Sài Gòn. Sau 1975, chị có mở quán bán cơm tấm bị trước cửa nhà. Khoảng năm 1990, tôi cùng chị vượt biên đi từ Quảng Ninh sang Trung Quốc để sau đó chờ ghe thuyền đi tiếp ra nước ngoài, nhưng chẳng may bị lường gạt. Nhờ chị bán vàng lo lót để chúng tôi trở lại Hải Phòng. Từ đó, chị về trước, còn tôi phải chờ sau 2 tháng mới được tiền gia đình để vào Sài Gòn. Hoàn cảnh khó khăn chúng tôi mất liên lạc với nhau. Tôi có nhờ người quen đến địa chỉ cũ ở Việt Nam để tìm, nhưng không biết được tin tức. Nay viết thư này kính nhờ quý Hội Ái Hữu Biên Hoà, hội đoàn, báo chí... giúp đăng trên báo và diễn đàn tìm biết tin tức của chị Linh để đền ơn đáp nghĩa. Xin Quý Vị vui lòng thông tin cùng Hội.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 105
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 9 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS.

*****

BÚT KÝ VỀ MỘT CHUYẾN ĐI (Phần 2)
TÀN MẠN QUANH CHUYẾN ĐI HỘI NGỘ BIÊN HOÀ, HONOLULU, HAWAII 2012 - “HOA BUỒI
VƯỢT THÁI BÌNH DƯƠNG I” VÀ CALIFORNIA VÀO THÁNG SÁU, 2012.

Bảo Châu

(Italy)

THỨ TƯ 06/06/2012

KHỞI HÀNH TỪ CALIFORNIA SANG HONOLULU, HAWAII

Mặc dù đã nhờ nhân viên khách sạn báo thức dậy sớm để đến phi trường cho kịp chuyến bay vào lúc 6 giờ30 sáng khởi hành từ phi trường John Wayne đến phi trường San Francisco, sau đó sẽ chuyển tiếp chuyến bay đi Honolulu, nhưng đêm đó tôi vẫn không sao yên giấc, bởi một chút dư âm đậm ấm của buổi họp mặt với đồng hương Biên Hoà tại Cali còn đọng lại trong tâm trí.

Chúng tôi thức trước hơn giờ gọi, nên lúc 5 giờ sáng là cả 3 người chúng tôi đã hành lý sẵn sàng đi xuống lầu ra parking để lấy xe, với chiếc xe thuê từ 2 hôm trước, ông hội trường ngồi vào tay lái, chúng tôi khởi hành đi phi trường John Wayne. Trên đường đi, vì là buổi sáng sớm mai, nên đường xá rất vắng xe và chỉ sau hơn 20 phút là chúng tôi đã đến phi trường, xe chạy xuống tầng dưới hầm parking để làm thủ tục hoàn trả xe. Vì còn quá sớm, hãng cho mượn xe chưa mở cửa trước 5 giờ 30 sáng, nên tại đây rất vắng vẻ, không thấy bóng dáng nhân viên nơi quầy trả xe, chỉ có lựa thưa vài ba chiếc xe loanh quanh chạy tới lui, đoán chừng họ cũng đang tìm nơi để trả xe như chúng tôi. Thế là chúng tôi cho xe đậu vào parking, bước xuống xe, tay cầm máy chụp hình, ông hội trường cẩn thận đưa máy chụp 4 “bô” hình: phía trước, phía sau và hai bên phải, trái của chiếc xe; mục đích để có bằng chứng đối chất về sau, trong trường hợp bị hỏi lời thì mình có chứng cứ ăn chắc là chiếc xe lúc trả vẫn nguyên vẹn như lúc ban đầu khi thuê mượn; việc sau cùng là bỏ chìa khoá xe vào một cái thùng gần đó theo lời chỉ dẫn đã được ghi trên thùng, để hoàn trả lại chìa khoá xe. Xong xuôi đâu đó rồi thì ba người chúng tôi dùng thang máy đi lên tầng trên để quầy làm thủ tục checking; vừa xong cũng là lúc nghe kiến bò trong bụng, chúng tôi ghé vào uống café và dùng bữa ăn sáng, từ đó chúng tôi đi vào cổng chỉ định lên máy bay. Khoảng 1 giờ sau, chúng tôi đã tới phi trường San Francisco.

Tại đây, chúng tôi dò coi bảng liệt kê các chuyến bay đến và đi, thấy chuyến bay đi Honolulu bị dời lại đến 15 giờ 30 trưa, thay vì 10 giờ 30 sáng, với lý do máy bay có trục trặc về điện. Đành chịu trận! Ngồi chờ...nhưng đợi tới khoảng 12 giờ hơn thì lại được thông báo là chuyến bay bị hủy bỏ vì không sửa chữa được. Nhân viên hãng hàng không United nơi quầy Rebooking Service làm việc liên tục để giúp hành khách ghi danh những chuyến bay tiếp; một số nhân viên khác lo đem nước ngọt bánh trái để hành khách giải lao trong khi đứng sấp hàng chờ đợi ghi danh. Khi chúng tôi được ghi danh vào chuyến bay kế tiếp, nhân viên hãng hàng không cấp phiếu ăn cho mỗi người 20 đô la để ăn bữa trưa tại phi trường, để sau đó khởi hành sang Honolulu, Hawaii lúc 18 giờ 30 chiều cùng ngày.

Ông hội trường dự định tới Honolulu, Hawaii sớm hơn 1 ngày để cùng với các anh chị đồng hương Biên Hoà tại đây lo sắp xếp chương trình cho thật chu đáo, nhưng người tính không bằng Trời định!...Chuyến bay đáp xuống phi trường Honolulu gần khoảng nửa đêm, đồng hương thổ công Liêu Thiên cả ngày hôm đó có liên lạc và đã đợi chúng tôi với đôi lần tới lui phi trường, cuối cùng để không phá giấc ngủ của anh Liêu Thiên, chúng tôi không dám liên lạc và đón xe bus đi chừng 5 phút đến hãng xe Alamo để lấy xe đã ghi danh trước. Ông hội trường mượn thêm một chiếc xe để tiện bề di chuyển cho những lúc cần đưa đón phái đoàn...ngày hôm sau. Thật là một ngày vất vả chờ đợi dài hơi, chuyến bay trễ đã làm chúng tôi mệt mỏi, nên khi đến khách sạn Ohana Waikiki West nhận phòng xong, vệ sinh gọn lẹ là vào giấc ngủ.

THỨ NĂM 07/06/2012

ĐÓN RƯỚC ĐỒNG HƯƠNG TỪ PHI TRƯỜNG VỀ KHÁCH SẠN

Sáng sớm, đồng hương Liêu Thiên đã đến hotel Ohana Waikiki West đón 3 người chúng tôi gồm ông hội trường Lâm Sĩ Đất, anh Lôí Phát và tôi người viết bài và có thêm anh chị Trần Văn Nguyên và Đỗ Thị Thể Hồng, đã đến hotel từ ngày hôm qua, để đưa tất cả mọi người đi ăn điểm tâm tại 1 nhà hàng Hồng Kông do ông hội trường thết đãi. Sau đó, chừng 10 phút thì có anh Hồ Ngọc Sơn, Trưởng Ban Tổ Chức Ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Honolulu, Hawaii 2012 đến nhập cuộc, (anh là rể Biên Hoà và nội tướng của anh là chị Lê Thị Lan trước đây học tại trường Bửu Hoà, Biên Hoà, quê quán chị ở tại Chợ Đồn). Hôm đó vừa ăn sáng, mọi người vừa được biết sơ qua một phần chương trình về việc đưa đón tại phi trường do hai đồng hương Liêu Thiên và em trai là anh Liêu Võ tình nguyện đảm nhận. Về phần ẩm thực cho buổi họp mặt sẽ do đại gia đình anh Sơn (gồm có anh chị, ái nữ Cathy Hồ và con trai là cháu Nam, cùng chị Ánh là em dâu và một vài anh chị khác trong thân quyến bằng hữu của anh chị Sơn). Đặc biệt, cô Cathy Hồ lại còn lo thêm phần liên lạc với hãng xe, đại diện cho ông hội trường mượn xe cho đoàn đi du ngoạn viếng danh lam thắng cảnh tại Hawaii.

Lúc đến, anh Sơn đã điệu nghệ mang biếu bà con 2 ổ bánh mì tây baguette còn nóng hổi, được làm tại 1 lò bánh mì ngon nổi tiếng tại đây, để ăn với xối mại... Xong đâu đó, chúng tôi và anh chị Trần Văn Nguyên được ông hội trưởng chỉ đường (ông là thổ công đã từng sống tại đây nhiều năm, sau đó bởi duyên nợ kết buộc, ông chọn Houston, Texas để định cư và lập gia đình) cho chúng tôi đi đến International Market Place (Khu Chợ Trời Quốc Tế) để mua heo quay và vịt quay cho bữa ăn trưa. Ngày đó thủ lãnh Đất cũng làm tài xế lo đi rước bà con đồng hương từ mọi miền của xứ Cờ Hoa lần lượt đến phi trường Honolulu, về hotel Ohana Wakiki West. Một số anh chị, ai đến khách sạn trước thì chúng tôi chỉ dẫn địa điểm quán ăn Á Châu nằm trong khu International Market Place đối diện với hotel, để ăn trưa vui vẻ và sau đó cùng nhau đi dạo, mua sắm tại những gian hàng nằm trong International Market Place này.

Một gợi ý đi dạo biên Waikiki xế chiều vừa được ai đó đưa ra, thì lập tức được hầu hết mọi người hưởng ứng ngay. Cứ thế, chúng tôi thong thả đi dọc theo bờ biển, lắng đọng tâm tư vui nhìn từng đợt sóng gió đùa mát dịu, đi dưới những hàng cây đa cao trăm tuổi và những hàng dừa xanh với tào lá toả rộng che rợp bóng mát, như những cây dù thiên nhiên. Những vạt nắng chiều trải dài trên sóng nước, lên bãi cát vàng ửng màu hoàng hôn, khiến cho bãi biển Waikiki đẹp dịu dàng!...Mãi đến khi những vạt nắng cuối ngày còn le lói, xa xa ngoài khơi bóng tà dương dần chìm...thì mọi người rủ nhau trở lại khách sạn nghỉ ngơi, và chuẩn bị họp mặt đoàn tại lobby để nghe ông hội trưởng kiêm “tour guide” cho biết chương trình tổng quát và hẹn sáng ngày mai lên đường du ngoạn với những tiết mục được thông báo.

THỨ SÁU 08/06/2012 **THĂM CÁC THẮNG CẢNH VÀ DI TÍCH VĂN HOÁ-LỊCH SỬ**

Vào sáng sớm đã có chiếc “school bus” màu vàng, với 50 ghế ngồi, đậu chờ ở phía sau hotel, do cô Cathy Hồ (ái nữ của anh chị Sơn và Lan) thuê mượn cho đoàn Biên Hoà, chỗ ngồi rất rộng rãi thoải mái cho đoàn chỉ có 30 người. Chương trình bắt đầu là chuyến đi viếng Diamond Head, địa danh không xa khu du lịch Waikiki, hình dáng một dãy núi mà đỉnh đầu nhô lên hướng về biển. Diamond Head luôn gắn liền với bãi biển Waikiki qua những hình chụp quảng cáo; nơi đây, nếu muốn lên tới đỉnh phải mất 2 tiếng để nhìn toàn cảnh khu bãi biển Waikiki. Đoàn chỉ dừng nơi trạm du lịch, chụp hình kỷ niệm cảnh phố thị nhà cửa dưới những thung lũng xinh đẹp thanh bình. Rồi khu Diamond Head, đoàn đến viếng khu National Memorial Cemetary of the Pacific (Nghĩa Trang Quốc Gia Hoa Kỳ thuộc Thái Bình Dương). Nghĩa Trang nằm riêng rẽ trên một ngọn đồi dốc thoải, hai bên đường dưới những hàng cây cao bóng mát là vô số những nấm mồ của bao anh hùng đã hy sinh thân mình cho tổ quốc trường tồn! Những ngôi mộ phẳng liền với mặt đất, được chôn sâu dưới lòng đất, tạo cho nghĩa trang một nét u buồn đơn điệu, chỉ có hàng hàng lớp lớp mộ bia đá rất một màu đen tuyền (hầu như không có những ngôi mộ được xây bằng đá nổi trên mặt đất, đó là điều khác biệt với Á Châu và cả Âu Châu). Xe chạy thật chậm qua nhiều khu vực, tôi thử đọc những tên họ, ghi trên bia đá, thấy tên dân bản xứ Hawaii, người Mỹ gốc Nhật, Phi Luật Tân, Đại Hàn, Trung Hoa, Việt Nam....Rải rác cạnh những mộ bia mùa này được thân quyến cắm những nhánh hoa tươi...của vùng nhiệt đới, bên cạnh có đặt những quả quýt, cam, xoài..., tôi chợt nghĩ thì ra dân tộc có cùng gốc Á Châu đều có một nền văn hoá gần giống nhau: xem người thân quá cố như còn hiện tiền quanh quẩn bên mình, nên họ dâng cúng hương đăng hoa quả...để thể hiện sự thương mến, như thể người đó còn tồn tại?!. Xa xa về phía bên kia đồi, có một đám tang với đoàn người mặc y phục màu đen đi đưa tiễn. Lại một người con yêu của tổ quốc này vừa nằm xuống, hy sinh bảo vệ núi sông! Bên cạnh đó là một đội lính mặc lễ phục chính tề, để một vài phút nữa đây, theo lễ nghi quân cách sẽ tiễn chào người chiến hữu vừa nằm xuống bằng những tiếng súng trường vang rền! Tôi thầm vẫy tay chào từ biệt người anh hùng không quen biết kia, với một lời cầu nguyện mong người đó được siêu thoát!

Chiếc xe Bus chở chúng tôi ra khỏi nghĩa trang bắt đầu vào chạy về hướng viếng địa danh Nuuanu Pali Lookout, khu núi rừng lưu danh chiến tích có vực sâu ở độ cao 985 foot, mồ chôn của những bại binh bị vua Kamehameha ra lệnh ném xuống...Đoàn dừng lại đây vài phút chụp hình kỷ niệm. Sau đó đoàn được đưa đến một khu shopping mall ở Kaneohe gần đó ăn bữa trưa. Du lịch ở Hawaii thì bà con yên bụng vì có đủ những món ăn như Tàu, Nhật, Đại Hàn, Việt Nam....và đa số là dân gốc Á Châu và họ cũng không nghĩ mình là du khách, nên cũng thấy thoải mái, tự nhiên hơn!

Địa điểm kế tiếp cho cuộc hành trình phía Đông đảo Oahu là viếng khu vực ngôi chùa cổ của Nhật Bản “Byodo-in Temple”. Đặc biệt, trong khuôn viên ngôi chùa cổ này có đặt một Đại Hồng Chung, du khách một khi đã đến đây rồi, thì ai ai bất luận theo tín ngưỡng nào cũng vui vẻ đến bên gác chuông, tay cầm chiếc chày gỗ, đẩy nhẹ vào Đại Hồng Chung để thỉnh tiếng chuông ngân vang trong không gian tĩnh lặng, thoải mái tâm hồn!

Rời chùa Nhật, xe Bus đưa đoàn Hoa Bưởi lên đường viếng Polynesian Cultural Center (Trung Tâm Văn Hoá Polynesian). Trên đường đi, ngang qua một công viên, bác tài xế chạy vòng xe vào, rồi để xe lăn bánh thật chậm cho mọi người xem về hướng thung lũng bên kia đồi là một đảo nhỏ, từ đây nhìn về hướng đó, thấy xa xa thấp thoáng một ngọn núi có hình dáng giống như cái nón của người nông dân Trung Hoa, nên cái đảo nhỏ đó có cùng tên với ngọn núi được đặt tên là China Hat. Rồi nơi này, đoàn trực chỉ đến Trung Tâm Văn Hoá Polynesian, đây là một khu giải trí lành mạnh, có lối kiến trúc theo thiên nhiên với rừng cây, núi đồi, sông suối hoàn toàn nhân tạo mang phong cách Hawaii. Vé vào cửa tùy theo người mua, nếu thích ở cả ngày, dự buổi cơm chiều tiệc Luau món ăn bản xứ, có phần ca vũ... rồi vào xem chương trình văn nghệ qua những màn vũ điệu Hula, múa lửa...thì giá khoảng 85 đô la. Được biết Trung Tâm Văn Hoá Polynesian được thành lập và hoạt động nhằm mục đích gây quỹ cấp học bổng cho học sinh, sinh viên có phương tiện đi học lên cao hơn, để ra làm việc giúp ích cho cộng đồng, góp phần nâng cao đời sống của các sắc tộc, thổ dân tại tiểu bang

Hawaii! Cho nên hầu hết các người trẻ phục vụ tại trung tâm này đều là học sinh và sinh viên. Nơi đây là một địa điểm nổi tiếng đã từng chào đón du khách khắp nơi trên thế giới, phần đông là người Nhật, Mỹ và dân từ Âu Châu, Úc Châu....

Khi vào cửa, du khách có thể đi xem những shows vũ điệu Hula cùng những bài hát của các sắc dân... của từng nhóm đảo khác nhau (theo tờ chương trình được phân phát cho du khách, có ấn định giờ giấc và có bản đồ chỉ dẫn địa điểm, các shows này diễn từ trưa cho đến xế chiều khoảng 5 giờ). Sân khấu các shows này có khi nằm lộ thiên, trong những ngôi nhà tranh hoặc bằng những màn biểu diễn chèo thuyền ca vũ trên sông nhỏ chạy dài suốt khuôn viên rộng lớn của trung tâm Polynesian. Dừng chân, tìm chỗ mát ngồi dọc bờ sông nhỏ, đứng giờ du khách sẽ có dịp xem phần trình diễn những màn vũ đặc sắc của các sắc dân thuộc những quần đảo Thái Bình Dương như Hawaii, Fiji, Tahiti, Samoa, Tonga.... Trên sàn gỗ từng chiếc ghe chính là sân khấu, sàn nhảy, các thiếu nữ biểu diễn màn múa bụng vũ điệu “Hula Hup” lắc lư theo từng nhịp trống “bùm bùm bùm” hoà theo tiếng chân giậm thịch thịch của các chàng trai lực lưỡng mình trần trùng trực để lộ khoe ra các cơ bắp nổi cuộn cuộn đầy nhựa sống. Sau đó, du khách tiếp tục xem các màn kế tiếp tại những địa điểm lộ thiên cho đến xế chiều dự tiệc “Hawaiian Luau” tại một đại sảnh đường rộng lớn có sức chứa và phục vụ cho cả ngàn thực khách vừa ăn uống vừa xem văn nghệ.

Tất cả thực khách vào cửa đều được các người đẹp Hawaii choàng vào cổ một vòng chuỗi hạt màu đen tuyền, râu chuỗi hạt này được người dân bản địa làm từ hạt trái Mù U. Cây Mù U mọc đầy ở các quần đảo Thái Bình Dương, Nam Mỹ. Ở Hawaii có những con đường trồng toàn cây Mù U, hoa trái rụng đầy đường. Dân Hawaii nhặt hạt già về đánh bóng nhuộm đen, nâu, kết thành chuỗi bán cho du khách.

Nghe người lớn tuổi kể lại. Hồi trước, ở Việt Nam người ta biết lấy dầu từ hạt Mù U để đốt đèn ban đêm, vì trong hạt có tỉ lệ dầu khá cao. Trong dân gian cũng có những câu hò, tiếng ru, câu nói đùa...

Cây Mù U, lá Mù U

Vợ chồng cẳng đặng thì thàng Cu nó làm hoà

Dưới thời vua Tự Đức, lịch sử có ghi lại một chiến công hiển hách kể rằng khi quân Pháp từ Thuận An tiến về kinh thành Huế, bị quân triều đình mai phục, bất tỉnh linh đồ trái Mù U ra mặt đường, giặc Pháp bị bất ngờ đập trên trái Mù U té, phục quân đổ ra đánh chém giặc Pháp thua chạy dài; các hàng cây Mù U xanh tươi của xã tắc còn đó, gọi lại nếm tự hào dân tộc đã chiến thắng quân xâm lược.

Văn Thánh trông Thông

Võ Thánh trông Bàng

Ngó vô Xã Tắc hai hàng Mù U”

(Xin được cảm ơn anh Trinh Huynh đã cung cấp tài liệu này)

Chưa hết, bởi vì sau khi ăn bữa chiều có văn nghệ nhẹ đó xong, thì cũng với cái vé đã mua từ lúc đầu sẽ được vào xem một chương trình văn nghệ thật đặc sắc, diễn ra trên một sân khấu lộ thiên vô cùng vĩ đại. Lợi dụng cái ưu điểm sẵn có nơi đây như núi rừng hùng vĩ, phong cảnh hoang dã, cây cối thiên nhiên hữu tình, người đạo diễn lại biết phối hợp giữa sân khấu và nghệ thuật điện ảnh, nên đã đem đến cho khán thính giả một buổi văn nghệ thật hào hứng, hấp dẫn, lạ mắt.

THỨ BẢY 09/06/2012: *SÁNG XEM DIỄN HÀNH LỄ KỶ NIỆM VUA KAMEHAHA XỨ HAWAII. *TRƯA DỰ NGÀY HỘI NGỘ BIÊN HOÀ, HONOLULU, HAWAII, 2012.

Hôm qua, trên đường từ Trung Tâm Văn Hoá Polynesian về lại hotel, chúng tôi được tài xế cho biết vào sáng nay có Cộ Xe Hoa diễn hành trên con đường chính Kamehameha, được tổ chức hằng năm để mừng lễ kỷ niệm vua Kamehameha của đảo Hawaii với sự tham dự đông đủ các thành phần trong các cộng đồng thuộc đủ mọi sắc dân trên đảo. Đoàn Biên Hoà lại may mắn có được dịp xem ngày lễ trọng đại này! Mỗi một đoàn thể khi đi ngang qua trước công chúng, họ đề vui vẻ đưa tay chào theo dấu hiệu đặc biệt “rất riêng” của thổ dân đảo Hawaii! Và họ luôn nhận được những tràng pháo tay nhiệt liệt tán thưởng! Lối chào bằng cách đưa bàn tay lên với các ngón tay nắm lại co vào lòng bàn tay trong tư thế của nắm tay úp xuống, ngón tay Cái và ngón tay út mở xoè ra, trong khi ba ngón còn lại kia vẫn co nắm lại trong lòng bàn tay không được mở ra và bàn tay cứ lắc nhẹ nhiều lần về bên phải rồi bên trái, đó chính là biểu hiệu chào hỏi và miệng tươi cười nói: “Aloha!” (có nghĩa là Chào). Thế là mọi người cùng đồng thanh đáp lễ cũng chào lại bằng: “Aloha!”, tiếng chào nhau “răn răn” vang lên ở khắp nơi! Ngay ngày đầu đến Hawaii, chúng tôi đã được hội trường (đã có một thời gian dài là Thổ Công tại Hawaii) chỉ cho biết cách chào của một Hawaiian nơi đây, để gọi là “nhập gia tuỳ tục”. Lối chào xã giao mới lạ này, đã được mọi người vui vẻ đón nhận và thực hành rành rẽ, như duyên như một Hawaiian chính gốc!

Lúc này là đoàn người đang cười ngửa diễn hành ngang qua, tiếp theo sau là các Hoa Hậu Hawaiian đẹp lộng lẫy trên các chiếc xe mui trần sang trọng. Du khách và nhiều anh chị trong đoàn vui vẻ đổ xô ra mặt đường chụp hình chung với các cô gái Thổ Dân Samoa, Fiji, Tahiti...và các hoa hậu Hawaiian. Buổi lễ kết thúc sau trên hai giờ đồng hồ; vừa vặn cũng là lúc tới giờ hẹn, đoàn Biên Hoà được đồng hương thổ công Liêu Thiên đón và đưa đến Ala Moana Beach Park để tham dự buổi họp mặt đồng hương Biên Hoà được tổ chức tại đây. Ala Moana Beach Park là một công viên lớn, đẹp của thành phố, với những cây cao, tàng rậm rạp cho nhiều bóng mát, lại đầy đủ tiện nghi cho buổi picnic đông người hay gia đình, nhất là chỉ cần đi năm, mười bước là đã đến bãi tắm thoải mái với cát trắng, và nước trong mát cùng nền trời xanh biếc. Các đồng hương tại Hawaii đã thiết đãi một bữa ăn ngoài trời thật thịnh soạn, rất ngon! Thật là một ngày vô thường! (Vô thường bởi vì không thường có được! Hôm đó chỉ có Ân, Tầm Biển và Trò Chuyện!).

Hoa Trái của Hawaii có đầy đủ gần giống như quê nhà Việt Nam. Vớ Xoài, Nhãn, Vải, Đu Đủ, Thom, Chuối Sứ, Trái Keo, Ổi, Dừa, Mãng Cầu, Sa Bô Chê, Mận, Me...vv...Trái vải Hawaii com rất dày, thơm ngọt, thật ngon mà hột thì nhỏ xíu! Riêng xoài và đu đủ nơi đây ngon tuyệt không nơi nào sánh bằng, đã ăn qua rồi thì mai này trở về lại Âu Châu dám chắc không ai muốn ăn đu đủ hoặc là xoài nhập từ Phi Châu nữa! Bởi vì xoài Phi Châu thì hôi mù, còn đu đủ thì nhạt nhẽo vô duyên! Tại hải đảo này, tôi được nghe kể rằng: từ những năm tháng đầu tiên, khi người Việt đến tị nạn định cư nơi đây, buổi đầu gia đình nào cũng gặp ít nhiều khó khăn về mọi mặt! Có một cô gái trẻ tuổi còn đang đi học, sống trong một gia đình đông anh em, để ý thấy đến mùa Hè, hoa quả, cây trái nhiều nhà ở đây họ không hái ăn hết mà cứ để chín mùi rụng rơi đầy sân vườn! Cô gái trẻ này nảy sinh ra một ý nghĩ rất thực tế (có lẽ bởi vì “trong cái khó nó ló cái khôn”), cô mạnh dạn đến gõ cửa các nhà đó và tươi cười lễ phép hỏi xin và đem đi bán lại số trái cây xin được, nhờ sáng kiến này cô đã phụ giúp thêm cho gia đình và dùng số tiền kiếm được tiếp tục học thành danh! Câu chuyện kể bên trên lại thêm một lần nữa xác tín về đức tính cần cù, nhẫn nại, cầu tiến, vượt khó khăn để vươn lên, một “dân tộc tính” đáng được ca ngợi của người Việt Nam!

Hôm đó là một ngày tuyệt đẹp về cả hai nghĩa: *Thiên nhiên, Thời tiết và * Tình người đồng hương. Tưởng cũng không phải lập lại nơi đây vì đã có nhiều anh chị đã tường thuật lại về buổi họp mặt đầm ấm, chu đáo, chân tình của bà con đồng hương Biên Hoà tại Hawaii. Một trường hợp tôi muốn kể ra đây để thấy tình đồng hương của một người trẻ tuổi, tuy anh này không chắc là sẽ biết ai trong đoàn Biên Hoà, nhưng đã nồng nhiệt đến gặp gỡ và sau đó trở về nhà thuật lại và hỏi Mẹ về những người mà anh gặp là những ai, có liên hệ ra sao? Người mẹ tuy tuổi già, song còn trí nhớ để giải thích cho con biết. Nên vào một buổi chiều sau đó, người trẻ này lại tìm đến thăm đoàn một lần nữa với chiếc Limousine của mình (anh chỉ chuyên dịch vụ đưa đón các đám cưới, lễ hỏi), hôm đó đặc biệt anh đã huỷ bỏ một cái hẹn với khách để đến với chúng tôi. Và đã đưa 6 người chúng tôi (ông hội trưởng, anh Lộc, chị Nghĩa, anh Tuy, anh Phát và tôi người viết bài, đi một vòng thăm thành phố Waikiki và đưa lên địa danh nổi tiếng “Tantalus Lookout”. Từ đỉnh đồi cao này có thể nhìn toàn cảnh thành phố biển Waikiki đẹp rực rỡ với muôn ánh đèn màu về đêm! Và sau đó kết thúc buổi tối bằng một bữa ăn ấm cúng thân tình do anh thiết đãi! Kể ra câu chuyện trên, để thấy rằng tình đồng hương ngày nay vẫn còn được bà con trân quý! Và việc tổ chức họp mặt hằng năm đã đem đến nhiều hữu ích: truyền lại cho thế hệ trẻ biết cội nguồn để giữ gìn, trân quý sợi dây liên hệ người cùng chung một xứ sở quê nhà, trên hết là Giữ Tình Người Đồng Hương!

Đến nay tuy ngày hội ngộ đã qua khá lâu, nhưng dư âm mãi còn đọng lại trong lòng mọi người, chỉ biết nói lời cảm ơn đến tất cả quý anh chị đồng hương Biên Hoà tại Hawaii đã quá chu đáo tận tình, đã hy sinh gát bỏ công ăn việc làm, dành ra nhiều thời giờ để đến gặp gỡ và lo giúp bà con đồng hương có được những ngày thăm viếng Hawaii thật đầy đủ, trọn vẹn! Đặc biệt cảm ơn đến đại gia đình anh chị Sơn và Lan, chị Ánh, cô Cathy Hồ, Nam Hồ (chef cook!). Cảm ơn anh Công, chị Thu Hà vào ngày 13/06/2012. ngày sinh hoạt tự do của đoàn Biên Hoà, anh chị đã tổ chức cho đoàn một buổi picnic ăn ngoài trời và tắm biển nơi vùng Lagoon. Cảm ơn đến 2 anh em Liêu Thiên và Liêu Võ (đã hy sinh những ngày đi làm để đưa rước đồng hương và thiết đãi tiệc); vợ chồng anh Liêu Thiên và ái nữ đã mời một số anh chị có chuyên bay sau cùng nhất trong ngày cuối, đến nhà anh chị để ăn Bún Bì. Sau đó anh đưa tất cả ra phi trường. Cảm ơn người trẻ anh Trương Bôn Thân đã đưa nhóm chúng tôi lên địa danh Tantalus Lookout, đãi tiệc ở phố Tàu, và anh Cúi người bạn học của anh Phát thờ thiêu thời. Và sau hết cảm ơn đến tất cả các đồng hương và thân hữu tại Hawaii đã đến họp mặt và phụ giúp cho buổi Tiệc Hội Ngộ được thành công mỹ mãn! Không quên chúc cụ bà thân nhạc mẫu của anh chị Sơn-Lan được dồi dào sức khoẻ, vui hưởng an nhàn bên con cháu.

Cá nhân tôi, xin cảm ơn đến ông hội trưởng Lâm Sĩ Đất, vì một lần nữa, nhờ thông qua nhíp cầu kết nối đồng hương Biên Hoà đã mang lại cho tôi một niềm hạnh phúc vô biên! Bởi trong lần họp mặt này, tôi đã tìm được 3 chị đồng nghiệp (thân hữu Biên Hoà tháp tùng đoàn), mà trước năm 75 làm cùng một nhiệm sở và mãi đến hôm nay sau 37 năm bặt tin, duyên mai được gặp lại, nhận nhìn quen biết! Chúng tôi đã kết nghĩa “tỷ muội” với nhau ngay trong chuyến đi này! Chị cả lớn nhất là chị Tô Ánh Nguyệt đã bài tỏ chân tình xúc động, trong một tiệc nhỏ tại bãi biển Kailua trước khi chia tay, cho biết là ba chị đã tìm được sự đầm ấm, thân tình ngoài trí tưởng nghĩ! (lúc ghi danh chuyến đi, đã có chút e ngại là sẽ bị lạc lõng giữa đoàn người chưa thân quen). Hôm đó, tôi được ba chị ôm chặt trong vòng tay, vui vẻ thông báo đến tất cả mọi người trong đoàn là ba chị tìm được người em út nhờ chuyến đi này. Chị Hai Tô Ánh Nguyệt, chị ba Nguyễn Thị Hiếu và chị tư Tô Diệu Mỹ, và tôi là đứa em út nhỏ nhất trong đại gia đình Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam, thời Việt Nam Cộng Hoà có trụ sở tại bến Chương Dương – Sài Gòn. Tôi hy vọng rằng qua bài viết này được đăng trên bảng tin hằng tháng mà Hội Ái Hữu Biên Hoà gửi đến đồng hương và thân hữu khắp nơi trên thế giới, chúng tôi sẽ còn biết tin tức của nhiều bạn đồng nghiệp khác! Như trong bài viết đầu vừa phát hành trong bảng tin hằng tháng số 104, anh Phát đã được một bậc đàn anh, một cấp chỉ huy cũ liên lạc nhờ sự giúp đỡ liên lạc thông qua ông hội trưởng.

Đoàn Biên Hoà sau đó còn tiếp tục đi viếng nhiều nơi theo như chương trình đã hoạch định như đảo Big Island, Pearl Harbor (Trần Châu Cảng), khu downtown Trung Tâm Thủ Đô Honolulu-Hawaii, Phố Tàu, Đền Điện Hằng Thơm Dole, Thung Lũng Thác Waimea, North Shore...Bây giờ du ngoạn tại quần đảo thân tiên Hawaii vụt qua nhanh, để lại trong lòng đồng hương và thân hữu Biên Hoà bao kỷ niệm tuyệt vời khó quên! Mọi người vội trao đổi nhau địa chỉ email, số phone để mai này mỗi người về lại trú quán của mình, sẽ còn liên lạc thăm nhau và hy vọng sẽ còn sức khoẻ và cơ hội gặp lại, và cùng Hội Ái Hữu Biên Hoà du hành thế giới!

Bảo Châu (Kỳ tới - Trở lại viếng thăm đồng hương và thân hữu tại miền Nam và Bắc California).